

Arrest

nr. 73 870 van 24 januari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 21 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 23 november 2011 met refertenummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 december 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 31 mei 2010 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 11 oktober 2010.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 29 november 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 11 augustus 2011.

1.3. Op 27 oktober 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 28 oktober 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Iraakse nationaliteit en bent u op 7 juni 1972 geboren in Souk el Shiyoukh, Nassiriya. U bekeerde zich in 1995 tot het soennisme en u bent van Arabische origine. Sinds '91 woont u in de wijk Iskaan el Sinaai, Nassiriya. Tijdens het regime van Saddam Hussein was u verplicht mu'ayyid (sympathisant) bij de Baath partij. In 2006 werd u lid van de Wifaq partij (Iraqi National Accord, INA) van Allawi. Op 26 september 2007 vluchtte u naar Zweden waar u een asielaanvraag indiende. U kreeg een negatieve beslissing en keerde op 11 februari 2010 terug naar Irak. Daar ging u opnieuw in de wijk Iskaan el Sinaai wonen. In de aanloop naar de verkiezingen van 7 maart 2010 hield u zich bezig met het informeren van de burgers in Nassiriya over het verkiezingsprogramma van het INA. Op 25 april 2010 vernam u dat mensen van een overheidsinstantie informatie over u hadden ingewonnen bij de mokhtar. Twee dagen later ontving u een dagvaarding van de antiterrorismecel van de provincie Thi Qar omdat iedereen die soenniet, Baathist of politiek activist was werd opgeroepen. U diende zich op 28 april 2010 aan te melden bij het bureau van deze dienst. Omdat u had vernomen van een buurman dat iemand die ook eenzelfde dagvaarding had ontvangen was verdwenen, ging u op deze dag echter naar uw oom die in dezelfde wijk woonde. 's Nachts vielen onbekenden met politieauto's het huis van uw familie binnen. Bij deze inval werd uw broer N.(...) gedood. Tot 5 mei 2010 bleef u bij uw oom. Op die dag reisde u via Kirkuk en Dahuk naar Turkije. Op 22 mei 2010 vertrok u per vrachtwagen uit Turkije naar België waar u op 31 mei 2010 aankwam en een asielaanvraag indiende. Wegens een misverstand gaf u geen gevolg aan de oproep van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Hierdoor werd op 9 september 2010 geoordeeld dat u afstand had gedaan van uw asielaanvraag. Op 11 oktober 2010 diende u echter opnieuw een asielaanvraag in. Volgens uw verklaringen zou u in tussentijd het Belgische grondgebied niet verlaten hebben.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs, uw woonstkaart, een dagvaarding van de antiterrorismecel, een attest van de mokhtar van Iskaan el Sinaai, een badge van het INA, de overlijdensakte van uw broer N.(...) en enkele foto's van de begrafenis van uw broer. Verder legt u nog kopies voor van een voedselrantsoenkaart, de identiteitskaart van uw broer N.(...), de identiteitskaart van uw zoon O.(...) en een print van een internetartikel.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hierop volgende redenen.

U stelt dat u vervolgd wordt omwille van uw voormalig lidmaatschap van de Baath partij, uw lidmaatschap van INA en uw werkzaamheden voor deze partij en omwille van het feit dat u zich bekeerd zou hebben tot het soennisme.

Vooreerst blijkt dat uw verklaringen die u op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) heeft afgelegd niet overeenstemmen met de verklaringen die u in 2008 aan de Zweedse asielinstanties gaf. Zo verklaart u uitdrukkelijk aan het CGVS dat uw gezin en al uw familieleden altijd in Nassiriya, Irak hebben gewoond en verbleven (CGVS, p. 22). Zelf zou u volgens uw verklaringen nog nooit in Syrië geweest zijn (CGVS, p. 10). Aan de Zweedse asielinstantie verklaarde u echter dat u in de periode van 2004 tot 2007 een tijd samen met uw familie in Syrië heeft gewoond en er eveneens gewerkt zou hebben (Migrationsverket Protokoll, 22/09/2008, p. 4-7). Uw broer N.(...) woonde overigens in september 2008 in Libanon (Migrationsverket Protokoll dd 22/09/2008, p. 4, Migrationsverket Protokoll dd. 26/09/2007, p. 2). Dergelijke discrepanties doen ernstige twijfels rijzen over uw algehele geloofwaardigheid.

Verder verklaart u aan het CGVS dat u tijdens het regime van Saddam Hussein actief was voor de Baath partij en dat u sinds 2006 lid was van INA (CGVS, p.7) . In Zweden maakte u echter geen enkele melding van enige politieke activiteit die u ooit zou uitgeoefend hebben. Als vluchtmotief haalde u louter religieuze redenen aan, namelijk uw bekering. Bovendien is aan uw asioldossier in Zweden een verklaring toegevoegd van uw advocaat in Zweden waarin hij stelt dat u niet politiek actief bent (Inlaga Advokat Carl-Gustaf Elwe, p. 2)(Migrationsverket Protokoll dd 22/09/2008, 1-10). Dit alles is des te meer bevreemdend aangezien u eveneens aan het CGVS verklaart dat u reeds vóór u naar Zweden gevlucht bent al problemen had gekregen door uw lidmaatschap van de INA en dat de hoofdaanleiding

van uw vlucht naar Zweden de arrestatie van een vriend en mede-Baathlid was (CGVS, p. 11-12, 22-23). Bovenstaande elementen ondermijnen dan ook in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid en de geloofwaardigheid van uw asielrelaas in het bijzonder. Het feit dat u in Zweden met geen woord repte over uw lidmaatschap van Baath en INA terwijl u dit nu inroept als reden voor uw vlucht, ondermijnt ten zeerste de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vluchtmotieven.

Aangaande uw voorgehouden werkzaamheden voor het INA dienen vervolgens bemerkingen te worden gemaakt die de waarachtigheid ervan nog verder onderuit haalt. Zo kan u slechts een badge kunt voorleggen als bewijs dat u daadwerkelijk sinds 2006 werkzaam zou zijn geweest voor deze partij. Deze badge kan allerm minst worden beschouwd als voldoende bewijs dat u werkzaam zou zijn geweest voor deze partij. Integendeel is het hoogst bevreemdend dat de Engelse naam van de partij op de badge Iraq National Agreement is. De werkelijke naam van deze partij is immers Iraqi National Accord. Hierbij is het opmerkelijk dat u zelf de Engelse naam van de partij niet kan geven en niet weet waar de afkorting INA voor staat (CGVS p.9). Van een actief lid, die zich bezighield met propaganda voor de partij, kan worden verwacht dat hij dit zou weten. Verder ontbreekt uw naam op de Engelstalige zijde van de badge.

Bovendien moet er worden vastgesteld dat ook uw verklaringen omtrent uw vermeende vervolging inconsistenties bevatten en weinig kunnen overtuigen, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder wordt ondermijnd. U zou niet zijn ingegaan op de dagvaarding omdat u van een buurman had gehoord dat een zekere A.(...) H.(...) eenzelfde dagvaarding had gekregen en daarna verdwenen was. Meer informatie kunt u over deze zaak echter niet geven. U weet niet waarom A.(...) gedagvaard werd noch wie A.(...) H.(...) zou zijn. Dit is overigens bevreemdend aangezien u eerst had verklaard dat het hier een vriend betrof (CGVS, p. 13).

Op het moment van de inval in uw huis (waarbij uw broer werd gedood) bevond u zich bij uw oom waar u was ondergedoken uit angst voor vervolging. Vreemd genoeg woont deze oom eveneens in Iskaan el Sinai en blijft u ook na de voorgehouden moord op uw broer op deze plaats (CGVS, p. 16, 17). Dit terwijl u blijkbaar de mogelijkheid had om naar andere familieleden te verhuizen die in Zubair, Basra zou wonen. De plaats waar uw echtgenote en uw gezin momenteel zonder problemen zouden verblijven (CGVS, p. 5, 17). Dat u verkiest bij familie in uw eigen wijk onder te duiken, terwijl u over een meer afgelegen alternatief beschikte, lijkt niet te stroken met uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Evenmin overtuigend zijn uw vage verklaringen omtrent de overheidsinstantie die bij de mokhtar naar u zou hebben gevraagd. Via uw broer vernam u dat er mensen van een overheidsinstantie bij de mokhtar van uw wijk zouden zijn geweest om informatie over u op te vragen. Los van het feit dat dit niet abnormaal lijkt kunt u over deze gebeurtenis geen enkel verder detail geven. U blijkt zelfs niet te weten van welke overheidsdienst deze mensen waren (CGVS, p. 12, 13). Temeer daar uw broer bevriend is met de mokhtar en deze u wel wou waarschuwen, zou mogen verwacht worden, dat u hier toch meer informatie over kan te weten komen.

Vreemd genoeg blijkt echter dat ook uw zusters en uw echtgenote zich in de jaren negentig bekeerd te hebben tot het soennisme (CGVS, p. 20, 21). Het is dan ook bevreemdend dat u de enige zou zijn die, omwille van een bekering, die bovendien reeds dateert van 1995, problemen zou hebben ondervonden. Dit terwijl uw zussen nog in Iskaan el Sinai, Nassiriya zouden wonen en uw echtgenote met uw gezin in de eveneens door sjiïeten gecontroleerde regio rond Basra (CGVS, p. 5, 16). In het licht van bovenstaande vaststelling kan dit allerm minst overtuigen dat u wel zou gevisieerd worden omwille van uw bekering. U heeft aldus niet aannemelijk kunnen maken dat u een gegronde vrees voor persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève dient te koesteren.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus op individuele gronden, kan een Iraakse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit Centraal-Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. De subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg niet aan elke Iraakees toegekend.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de algemene veiligheidssituatie voor burgers in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat deze veiligheidssituatie regionaal erg verschillend is (zie bijgevoegde SRB's "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak", dd. 17 mei 2011 en "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger-slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010.

De geografische spreiding van het geweld en het daarbij behorende risico voor burgers is regionaal nog steeds erg verschillend. De gerapporteerde incidenten vonden vooral plaats in de vijf Centraal-Iraakse provincies waar de veiligheidssituatie voor burgers nog steeds erg problematisch blijft. In de

zuidelijke provincies is de veiligheidssituatie echter sinds geruime tijd erg verbeterd en is het aantal veiligheidsincidenten en aanslagen laag. De veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak is relatief stabiel. Het geweld in Irak neemt nog steeds verschillende vormen aan. Het geweld werd in 2009 en in 2010 overwegend veroorzaakt door bomaanslagen van diverse aard.

In het zuiden blijft de aanwezigheid van sjiitische milities het grootste veiligheids-probleem. Sommige sjiitische militante groeperingen pleegden kleinschalige aanslagen tegen de Amerikaanse aanwezigheid en de Iraakse veiligheidsdiensten. De vele kleine explosies (meestal "improvised explosive device" of IED's) veroorzaakten weinig slachtoffers, maar eerder materiële schade. Het aantal incidenten met IED's is sinds midden 2009 opmerkelijk gedaald.

In mei en augustus 2010 werden over heel Irak en ook in het zuiden een aantal gecoördineerde aanslagen gepleegd waarbij vele burgerslachtoffers vielen. Buiten deze sporadische aanslagen is de veiligheidssituatie in Zuid-Irak wel relatief stabiel gebleven (zie bijgevoegde SRB "Actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak dd. 17 mei 2011 en "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

Ook UNHCR maakte reeds in april 2009 een duidelijk onderscheid tussen de veiligheidssituatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies en de zuidelijke provincies. UNHCR riep toen rekening houdend met het reële risico op ernstige schade voor burgers in de context van het gewapend conflict nog steeds op tot het automatisch bieden van complementaire vormen van bescherming aan Irakezen uit de vijf Centraal-Iraakse provincies doch adviseerde voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van april 2009, p. 18-21 en Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers van juli 2010).

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U komt uit de stad Nassiriyah (provincie Thiqr) in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie actueel relatief kalm is. De veiligheidssituatie bleef er de voorbije twee jaar zo goed als ongewijzigd. Het aantal incidenten waarbij burgers het slachtoffer werden van geweld zijn laag in Thiqr. Er werden heel wat veiligheidsmaatregelen getroffen om de algemene veiligheidssituatie onder controle te houden en deze aanpak blijkt ook te werken (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Thiqr, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Thiqr in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Thiqr aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. De identiteitskaart, het nationaliteitsbewijs en de woonstkaart zijn een aanwijzing voor uw identiteit en herkomst ze doen echter geen enkele uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. De dagvaarding bevat geen enkele informatie waaruit zou kunnen worden geconcludeerd dat u waarom of met welk doel u wordt opgeroepen (CGVS, p. 17). Bovendien dient het voorleggen van documenten gepaard te gaan met coherente verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. Ditzelfde dient te worden opgemerkt voor de overlijdensakte van uw broer N.(...), die trouwens geen enkele informatie bevat waaruit kan worden afgeleid dat u persoonlijk geviseerd zou worden (CGVS, p. 25). Het gesolliciteerd karakter van de brief van de mohhtar ondermijnt in ernstige mate de bewijswaarde van deze brief. Bovendien bevat de brief geen enkele informatie over het feit dat u vervolgd zou worden noch over de voorgehouden moord op uw broer N.(...). Dit is hoogst bevreemdend vermits de brief werd opgesteld op 5 juni 2010 (CGVS, p. 18), dus na de voorgehouden gebeurtenissen en uw vlucht uit uw land van herkomst. De foto's die u voorlegt zouden volgens uw verklaringen genomen zijn op de begrafenis van uw broer. Dit kan echter op geen enkele manier worden afgeleid. Zij doen bovendien geen enkel uitspraak over de door u ingeroepen vluchtmotieven. Het internetartikel betreft het kantoor van het INA en bevat geen informatie dat medewerkers van de partij vervolgd zouden worden. Bovendien heeft u niet kunnen overtuigen dat u daadwerkelijk werkzaam zou zijn geweest voor het INA. De overige documenten betreffen kopies en beschikken aldus niet over objectieve bewijswaarde.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM), artikel 10 van het EG-Verdrag en het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat geenszins rekening werd gehouden met de feitelijke toedracht van zijn relaas en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het geenszins noodzakelijk heeft geacht om de reële situatie te onderzoeken. Verzoeker poneert dat de Iraakse bescherming geenszins voldoet aan de Europese maatstaven en wijst erop dat ook mensen die in hun land van herkomst niet effectief vervolgd zijn maar een duidelijke en waarachtige angst hebben voor wat hen zou kunnen overkomen in geval van terugkeer, als vluchteling kunnen erkend worden. Hij besluit dat hij aldus gezien zijn persoonlijke ervaringen in Irak geenszins kan terugkeren naar zijn land van herkomst daar zijn vrees voor zijn leven en voor vervolging afdoende aangetoond wordt.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.2. De Raad benadrukt vooreerst dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). De Raad stelt vast dat verzoeker niet de minste toelichting geeft op welke wijze hij artikel 10 van het EG Verdrag geschonden acht. Bij ontstentenis van enige toelichting hieromtrent dient te worden vastgesteld dat dit onderdeel van het middel niet ontvankelijk is.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) de verklaringen die hij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft afgelegd niet overeenstemmen met de verklaringen die hij in 2008 aan de Zweedse asielinstanties gaf, zoals wordt toegelicht, in het bijzonder het feit dat hij in Zweden met geen woord repte over zijn lidmaatschap van de Baath en INA terwijl hij dit nu inroept als reden voor zijn vlucht, en die vaststelling ten eerste de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vluchtmotieven ondermijnt, (ii) hij ter staving van zijn werkzaamheden voor het INA slechts een badge kan voorleggen die allerminst kan worden beschouwd als bewijs dat hij werkzaam zou zijn geweest voor deze partij aangezien de Engelse naam van de partij op de badge Iraq National Agreement is terwijl de werkelijke naam van de partij Iraqi National Accord is, verzoeker zelf de Engelse naam van de partij niet kan geven en niet weet waar de afkorting INA voor staat en verder zijn naam ontbreekt op de Engelstalige zijde van de badge, (iii) ook zijn verklaringen omtrent zijn vermeende vervolging omwille van zijn voormalig lidmaatschap van de Baath, zijn lidmaatschap van INA en zijn werkzaamheden voor deze partij inconsistenties bevatten en weinig kunnen overtuigen, zoals omstandig wordt uiteengezet, (iv) uit zijn verklaringen blijkt dat ook zijn zussen en zijn echtgenote zich in de jaren negentig bekeerd hebben tot het soennisme, zijn zussen nog in Iskaar el Sinai, Nassiriya wonen en zijn echtgenote met zijn gezin in de eveneens door sjiieten gecontroleerde regio rond Basra wonen, zodat het allerminst kan overtuigen dat hij als enige zou gevisieerd worden omwille van zijn bekering, die bovendien reeds dateert van 1995, (v) er voor burgers uit Thiqar in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit Thiqar geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en verzoeker bovendien zelf geen elementen aanvoert die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet en (vi) de documenten die hij voorlegt bovenstaande appreciatie niet kunnen wijzigen, zoals uitvoerig wordt toegelicht.

2.4.1. Uit het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing doch de Raad stelt vast dat hij niet de minste poging onderneemt om deze motieven ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten en elementen in een ander daglicht te plaatsen, waar hij echter in gebreke blijft. Hij komt immers niet verder dan het louter poneren van een vrees voor vervolging, waarmee hij niet vermag de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te ontkrachten. De vrees van de kandidaat-vluchteling om in aanmerking

te komen voor de erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet moet immers gegrond zijn, dit wil zeggen dat deze vrees niet alleen subjectief bij hem aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd. Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen deze feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is, wat in casu niet het geval is zoals uitvoerig wordt toegelicht in de bestreden beslissing.

Evenmin betwist verzoeker de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

2.4.2. De Raad stelt vast dat de vaststellingen in de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van verzoekers asielrelaas. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoekende partij worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. De motivering inhoudende weigering van de vluchtelingenstatus zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijft onverminderd gehandhaafd en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

Immers, de bewijslast rust in beginsel op de verzoekende partij die in de mate van het mogelijke bewijzen moet aanbrengen van de feiten die zij aanhaalt. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van betrokkene te beoordelen. De verklaringen van de verzoekende partij kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Zoals uitvoerig wordt uiteengezet in de bestreden beslissing is het asielrelaas van verzoeker niet geloofwaardig zodat er geen reden is om het te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.5. Daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, §1 van voormelde wet van 15 december 1980 bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), stemt artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Aangezien de wetgever zich voor artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet inspireerde op artikel 3 EVRM (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001, 86), kan voor de interpretatie van artikel 48/4 § 2, b) van de vreemdelingenwet nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) betreffende artikel 3 EVRM. Algemeen kan worden gesteld dat ook het Hof het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626).

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat hij het slachtoffer dreigt te worden van een vervolging die zou resulteren in doodstraf of executie dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing die in zijn hoofde een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet uitmaakt. In het administratief dossier zijn geen andere elementen voorhanden waaruit zou moeten blijken dat verzoeker

in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Immers, uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt, zoals terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing, dat de algemene veiligheidssituatie in Irak verbeterd is maar dat de geografische spreiding van het geweld en het daarbij horende risico voor burgers regionaal erg verschillend is. In de bestreden beslissing wordt verder correct vastgesteld dat verzoeker afkomstig is uit Nasseriyah in de provincie Thiqr (Zuid-Irak), waar de algemene veiligheidssituatie relatief kalm is. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie, kwam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot de conclusie dat er voor burgers uit Thiqr in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit Thiqr geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker betwist deze overwegingen niet, noch brengt hij concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken zodat bovenstaande analyse door de Raad wordt overgenomen en tot de zijne wordt gemaakt.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Arabisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Verzoeker laat overigens na te concretiseren welke elementen uit zijn relaas niet of onvoldoende werden onderzocht. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.8. Waar verzoeker in fine vraagt om huidig beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren en dienvolgens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleefte aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M.-C. GOETHALS